

Mina de can Bogunyà - El Polvorí

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí PR-C 163 - Vall d'Arús
Emplaçament: Al costat del camí que va al Marge del Moro, prop de can Bogunyà i al costat del forn de guix
Alçada: 226m

Coordenades:

Latitud: 41.36558
Longitud: 1.93599
UTM Est (X): 411011
UTM Nord (Y): 4579887

Classificació

Número de fitxa: 08295-698
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Obra civil
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Hi ha enderrocs interiors.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00500001
Fitxes associades:
[Forn de guix FG006](#)
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 23/05/2017 - 02:00

Descripció

Cavitat artificial de grans dimensions a la que s'accedeix mitjançant un petit corriol a la dreta del camí, al costat del forn de guix de can Bogunyà. La cova amida aproximadament uns 220 metres de longitud i té un desnivell total d'uns 16 metres, tot i que aquestes dades poden ser variables donat que la part final de l'estructura està ensorrada. Presenta una gran boca d'accés i està formada per dues galeries que s'originen des d'aquesta entrada i es comuniquen entre sí. La galeria de la dreta és més llarga i ampla que l'altra i, en el seu tram final, es bifurca en dos corredors. Tant les parets com el sostre de la cavitat evidencien restes d'enderroc i, alguns trams, estan emblanquinats. A l'entrada al corriol des del camí hi ha un edifici de planta rectangular amb la coberta enderrocada, que probablement servia per albergar la guarnició de soldats que protegia el polvorí.

Història

Pel que sembla en origen s'hi explotava pedra de guix, que era tractada a la guixera que hi havia situada al costat de l'actual restaurant Selva Negra. Altres informacions indiquen la possibilitat que durant un temps també es tractés al forn de guix que hi ha situat al seu costat, al marge esquerre del camí al Marge del Moro. Durant la guerra Civil, l'exèrcit republicà l'utilitzà de polvorí per guardar-hi bombes i munició. Probablement engrandiren l'entrada per poder donar accés als camions carregats amb aquests materials. Pels voltants del 20 de gener del 1939, el polvorí fou explosionat per evitar que caigués en mans de les tropes nacionals davant la retirada republicana. Sembla que va estar explosionant durant uns quants dies fins que es va cremar tota la munició. Un cop acabada la guerra, el polvorí fou saquejat per recuperar la ferrallada i poder vendre-la, tot i que la Guàrdia Civil ho va prohibir. Molt probablement, el polvorí també es va utilitzar com a cova xampinyonera (l'emblanquinat de les parets interiors així ho fa sospitar).

Bibliografia

AMICS DE VALLIRANA (2007). La Vallirana del segle XX. Imatges i Memòria. Vallirana: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, p. 92, 110. [Http://espeleobloc.blogspot.com.es/2010/03/el-polvori-vallirana.html](http://espeleobloc.blogspot.com.es/2010/03/el-polvori-vallirana.html) (Consulta: 23-05-2017). MATA-PERELLÓ, Josep M.; MATA LLEONART, Roger (2005). Informe geològic i miner. Estudi dels antecedents miners del terme municipal de Vallirana i de la seva problemàtica en la construcció de la variant. Departament d'Enginyeria Minera i Recursos Naturals. Barcelona: [Inèdit], p. 11, 15. OLLÉ, Francesc (2016). Vallirana, poble d'aigua. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 85-87. VAQUERO ARTÉS, Carles (2016). Mines i coves de Vallirana. Iv^a Fira Vallirana turisme, natura i salut. [S.I: Inèdit].

